

Motion till riksdagen 2005/06:Ub276

av Yvonne Andersson (kd)

Biomedicinsk forskning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en helhetssyn vad gäller konsekvenserna av en förändrad lagstiftning inom biomedicinsk forskning.

Svensk biomedicinsk forskning

Sverige är en av de ledande nationerna inom biomedicinsk forskning. Sverige är också det land i världen med strängast lagstiftning på djurskyddsområdet. Grundprincipen är att försöksdjur får användas endast i den mån ingen annan metod kan användas för ändamålet (djurskyddslagen 1988:534). Försöksdjur får inte utsättas för större lidande än vad som är absolut nödvändigt. Inte heller får andra djur användas än sådana som fötts upp i syfte att forskas på och som godkänts av djurförsöksetisk nämnd; ett krav unikt för Sverige.

Nu höjs det röster för

- nya regler för vilka forskningsförsök djur får användas i,
- att genetiskt modifierade djur inte skall få användas om den genetiska modifikationen innebär ett lidande för djuret och
- att beslut i djurförsöksetiska nämnder skall kunna överklagas.

Biomedicinsk forskning leder till att fler liv kan räddas och ger människor med i dag obotliga sjukdomar hopp om framtida läkemedel. Det är svensk biomedicins absolut viktigaste uppdrag. Men sådan forskning tar tid och kräver stabila spelregler och rimliga vetenskapliga förutsättningar.

Vetenskapliga projekt med extern finansiering från t.ex. Vetenskapsrådet får oftast anslag för begränsade tidsperioder om 2–3 år. Konsekvensen av ett överklagandeinstitut är att de redan långa handläggningstiderna riskerar förlängas så att det blir svårt att genomföra projektet inom anslagen tid. Det inverkar menligt på den kontinuitet och långsiktighet som är nödvändig för seriös forskning.

Fel! Okänt namn på

Om ändringar skulle ske enligt ovan riskerar svensk spetsforskning inom biomedicin att flytta utomlands. Det skulle vara ett allvarligt hot mot både jobbtillfällena i Sverige och mot de människor som kommer forskningen till del i dag. Forskare, institutioner eller läkemedelsföretag skulle aldrig våga utsätta människor för risken att bli behandlade med läkemedel som inte genomgått rigorösa tester på djur i enlighet med den internationella standard som styr sådan forskning.

Jag förstår behovet av att ha en strikt djurskyddslag, men en sådan lag får aldrig ha konsekvensen att man kompromissar med människoliv.

Jag efterlyser därför en helhetssyn vad gäller de regler som omgärdar den biomedicinska forskningen så att kompetensflykt förhindras, människor med obotliga sjukdomar kan fortsätta hoppas och försöksdjur inte blir onödigt lidande om svensk forskning tvingas flytta till länder med mer släpphänt lagstiftning.

Stockholm den 26 september 2005

Yvonne Andersson (kd)